

## **111 RETRATS DE MARTÍ RIBAS CARDÚS: UN ALTRE HOMENATGE A LA GENT DEL LLOC.**

Fa tot just 11 anys que el meu pare va aconseguir fer realitat un dels seus somnis: tenir una bona càmera de fotografiar. I també en fa tot just 11 que va començar a retratar la gent del poble. Va ser la diada de Sant Pere del 1999, en la inauguració del Pont del Trull, que ell s'estrenava en públic com a fotògraf.

I en aquell moment, sense ser-ne massa conscient, naixia aquesta col·lecció de retrats de riudebitllencs. L'alta tecnologia d'aquella seva primera bona màquina de retratar li va descobrir la possibilitat de disparar amb gran proximitat i de manera automàtica. Unes primeres instantànies i els seus revelats gairebé de mida real, el fan adonar de la també meravella d'observar les cares dels seus veïns d'una altra manera. El resultat d'aquestes primeres fotografies i sobretot la distància curta, li provoquen tot seguit el desig de voler retratar, en la mesura que això és possible, tota la gent gran de Sant Pere.

Aquells primers retrats, disparats quasi com qui no vol la cosa, el van portar a descobrir la potència de poder retratar la gent de prop, primer els avis i les àvies, i després tothom que es deixava o fins i tot l'hi demanava... Els negatius i les fotografies es multiplicaven en cada sortida al carrer i en cada festa local. Tot el portava cap a la necessitat d'ordenar aquesta apassionant feina i de completar-la amb un cert rigor, si no es volia que la feina es convertís en un definitiu caos. Calia, doncs, classificar bé les fotografies, amb els noms i els cognoms dels retratats, la data de naixement...; calia fer el possible per poder fotografiar la gent més gran, trobar noves maneres de fotografiar-la... Els retrats semblava que es multiplicaven sols, els revelats i les ampliacions cada vegada eren més. Amb els anys, vingué una segona màquina, la digital, i la nova tecnologia facilitava de nou encara més l'objectiu: poder disparar més, per buscar la millor expressió, sense haver de perdre massa energia en els revelats i en les ampliacions.

.....

Aquests 111 retrats que, per primer cop, tot junts, veuen la llum pública, són només una petita mostra d'aquesta ja gran col·lecció.

Només una tria dels potser més de 1500 negatius en pel·lícula o digitals.

I són aquests, només, 111 que en subratllen també el valor de conjunt i global de la col·lecció. Veient-los ara tots junts, és fàcil d'adonar-se que el més important no és la qualitat de les imatges, sinó el que simbolitza cada una, o sigui la presència de cada una de les persones retratades. La imatge d'un rostre, que fixa alhora el breu instant de la vida d'una persona; vida efímera i fugaç que es transforma incansable, i que ha tingut la sort de deixar-se atrapar per aquesta mena de màgia que és la fotografia. Si, a més, som una mica coneixedors de la vida de la gent retratada, tot pren una altra i alta dimensió.

És doncs per això que s'ha decidit de triar aquest nombre tan especial que és el 111. Un número tan ben significativament format d'unitats que subratllen la presència única de cada persona retratada, al mateix temps que diuen la suma d'individualitats que és també el conjunt, o sigui el col·lectiu.

És evident, així mateix, que la tria del lloc per presentar aquests 111 retrats està plena d'altres significats i intencions. És bonic reinaugar amb aquestes vives imatges de la gent del lloc la nova Sala de Plens de l'Ajuntament de Sant Pere, lloc important per a la política local, potser la més important de les polítiques. Aplegar-hi, encara que sigui només per aquests 5 dies de Festa Major, les cares d'uns quants riudebitllencs, dóna encara més sentit a la idea de Col·lectiu fet de la suma d'individualitats que és el Poble.

.....

Cal dir igualment que aquesta petita i gran mostra no hauria estat possible sense la voluntat i l'entusiasme de la gent del Grup de Recerques Històriques, que ha animat aquesta aventura pública. Com tampoc no hauria estat possible sense el suport de tota la nostra família, que fa estona que acompanya aquesta apassionant afició fotogràfica. I evidentment, ben evidentment, no hauria estat realitat sense totes les persones que en el seu moment s'han deixat retratar i s'han deixat mostrar, potser fins i tot sense saber-ho, així. Per a totes elles, doncs, és aquest homenatge i és clar, també, per a totes les persones que hi són però ara no s'hi veuen.

Perquè potser molts dels que us sabeu retratats per ell no us hi trobareu: era evident que no hi podia pas ser tothom; potser descobriu que molts dels retratats tampoc ja no poden ser retratats de nou perquè ja no són entre nosaltres; potser encara no us ha retratat aquest apassionat fotògraf... Però: us imagineu, d'aquí a 11 anys, aquest mateix espai encara més ple, pleníssim de cares? Us imagineu l'arxiu amb totes les cares de la gent de Sant Pere? De la que hi era, de la que hi és, de la que hi serà?

Per molts més anys, moltes més fotografies i molta més Vida!

Jordi Ribas Boldú  
29 juny 2010



**Martí Ribas Cardús 1930**